

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 962/2017
03.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња из члана 242. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Павловић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 од 24.04.2017. године и Кв бр.370/17 од 29.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 од 24.04.2017. године и Кв бр.370/17 од 29.05.2017. године и предмет враћа Основном суду у Лесковцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 од 24.04.2017. године, одбијен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Павловић, поднет Основном суду у Лесковцу за накнаду трошкова поступка у предмету Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 као неоснован.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв бр.370/17 од 29.05.2017. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА адвоката Наташе Павловић, изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 од 24.04.2017. године о трошковима кривичног поступка као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Наташа Павловић, због повреде закона из члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Лесковцу на поновни поступак и одлучивање или да иста преиначи и окривљеном АА надокнади све тражене трошкове поступка увећане како за трошкове другостепеног поступка тако и за трошкове поступка по ванредном правном леку, а да се бранилац окривљеног обавести о седници већа.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Лесковцу поднео Основном суду у Лесковцу поднесак под бројем Кт 1600/14 од 26.01.2015. године у коме је предложио да се према окривљеном АА изрекне мера безбедности одузимања предмета а након што је против овог окривљеног кривична пријава ПУ Лесковац Ку 1642/14 од 30.09.2014. године због кривичног дела недозвољена производња из члана 242. став 1. КЗ одбачена дана 06.11.2014. године, а због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 2. КЗ одбачена дана 26.01.2015. године.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Лесковцу Кв бр.48/15 од 02.02.2015. године према окривљеном АА изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне волф машине, једне мешалице за бетон, 23 замрзивача и једне хладњаче, за које је одређено да ће се по правноснажности решења продати у одговарајућем поступку, а новац добијен продајом уплатити у буџет Републике Србије. Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.23/15 од 12.03.2015. године уважена је жалба браниоца окривљеног АА адвоката Наташе Павловић, па је укинута решење Основног суда у Лесковцу Кв бр. 48/15 од 02.02.2015. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Из списка предмета даље произилази, да је решењем Основног суда у Лесковцу Кв бр.279/15 од 04.08.2015. године, одбачен предлог Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт бр.1600/14 од 26.01.2015. године за изрицање мере безбедности одузимања предмета према окривљеном АА као недозвољен. Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.106/15 од 02.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Лесковцу изјављена против решења Основног суда у Лесковцу К бр.279/15 од 04.08.2015. године.

Након што је предлог Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт бр.1600/14 од 26.01.2015. године за изрицање мере безбедности одузимања предмета према окривљеном АА правноснажно одбачен као недозвољен, бранилац окривљеног АА поднео је захтев за накнаду трошкова тог поступка, а који захтев је побиганим првостепеним решењем одбијен као неоснован. Из образложења првостепеног решења произилази да је таква одлука донета јер кривични поступак против окривљеног АА није ни покренут у смислу члана 7. ЗКП, а иницирањем поступка за изрицање мере безбедности одузимања предмета према овом окривљеном Основно јавно тужилаштво у Лесковцу је изазвало трошкове поступка за окривљеног због ангажовања браниоца који је саставио жалбу изјављену против

првостепеног решења и саставио одговор на жалбу Основног јавног тужиоца у Лесковцу против првостепеног решења, али како су ови трошкови настали пре покретања кривичног поступка, Основни суд у Лесковцу је нашао да није дужан да сноси ове трошкове поступка. Жалба браниоца окривљеног АА против наведеног решења одбијена побијаним другостепеним решењем у коме је такође наведено да у конкретном случају кривични поступак није покренут у смислу члана 7. ЗКП, због чега окривљени нема право на накнаду трошкова.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП који члан регулише значење израза употребљених у том законнику изразом „поступак“ прописан је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачком 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени овога суда, не може се прихватити закључак дат у образложењима побијаних решења да окривљеном не припадају трошкови поступка, јер у конкретном случају кривични поступак није ни покренут у смислу члана 7. ЗКП. Ово стога што је одредбом члана 261. став 1. ЗКП, који члан регулише трошкове кривичног поступка, прописано да су то издаци учињени поводом „поступка“, дакле и предистражног и кривичног поступка (члан 2. став 1. тачка 14) ЗКП). При томе не може се прихватити ни закључак дат у побијаним решењима да је Основни јавни тужилац у Лесковцу иницирањем поступка за изрицање мере безбедности одузимања предмета према окривљеном АА изазвао трошкове и да Основни суд у Лесковцу није дужан да сноси трошкове овог поступка. Будући да одредба члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца, коначна обавеза за накнаду тих трошкова зависи од правноснажног исхода поступка, а по налажењу Врховног касационог суда, правно дејство које решење суда о одбачају предлога Основног јавног тужиоца у Лесковцу за изрицање мере безбедности одузимања предмета према окривљеном АА, у односу на трошкове који су настали у поступку поводом тог предлога, може се поистоветити са правном дејством које је обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка, због чега овај окривљени има право на накнаду трошкова поступка.

Полазећи од наведеног, по оцени овога суда, побијаним решењима је повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, јер како је у конкретном случају у поступку поводом предлога Основног јавног тужиоца у Лесковцу за изрицање мере безбедности одузимања предмета према окривљеном АА тај окривљени имао трошкове на име ангажовања браниоца, те како је наведени предлог правноснажно одбачен, то захтев за накнаду предметних трошкова браниоца овог окривљеног није могао да буде одбијен из разлога наведених у побијаним решењима.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је укинуо првостепено и другостепено решење и предмет вратио Основном суду у Лесковцу, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди била донета правилна и јасна и на закону заснована одлука.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић